

6 Ν ο υ ν Π Α Ρ Α Σ Κ Η Ν Ι Α

Του
Παύλου Ηλ. Αγιαννίδη

Δεν πάει πολύς καιρός που επέστρεψε από το Διάστημα (ναι, από διαστημικό ταξίδι!) ο ιδρυτής τους, ο 52χρονος καναδός δισεκατομμυριούχος Γκι Λαλιμπερτέ. Ήταν κι αυτό ένα από τα πολλά εγχειρήματα, πάνω και πέρα από την πεπατημένη, πέρα από τα ανθρώπινα όρια, του «κυρίου Cirque Du Soleil». Και μια ακόμη απόδειξη για ένα «άλλο» όνειρο που κάθε άλλο παρά... αμερικανικό είναι.

Φανταστείτε το: ο Γκι Λαλιμπερτέ στα 18 του ήταν εκείνος που αντιμετώπισε με πείσμα τα δάκρυα των γονιών του όταν τους είπε ότι δεν θα γίνει δικηγόρος ή γιατρός αλλά σχοινοβάτης, ακορντεονίστας και ζογκλέρ που θα καταπίνει φωτιές. Και όχι μόνον έγινε, αλλά κοντά τρεις δεκαετίες μετά έχει να λέει πως πάνω από 110 εκατ. θεατές σε 65 χώρες του κόσμου είδαν τα θεάματα της – εξίσου ρηξικέλευθης και κόντρα στο ρεύμα – ομάδας του, είναι ο πλουσιότερος Καναδός και ένας από τους 500 πλουσιότερους ανθρώπους στην υφήλιο, έχει στο ενεργητικό του ένα διαστημικό ταξίδι και απολαμβάνει τους καρπούς 21 θεαμάτων, με 5.000 εργαζομένους – 1.300 καλλιτέχνες – που περιοδεύουν ανά τον κόσμο (από τον Σεπτέμβριο θα βρίσκονται και στην Ελλάδα με την πιο δημοφιλή τους παράσταση, των 10 εκατ. θεατών, την Alegria!).

Αν αυτό δεν είναι η υλοποίηση ενός «διανοητικού» αλλά πολύ προσοδοφόρου (με κύκλο εργασιών πάνω από 700 εκατ. ευρώ τον χρόνο πλέον!) ονείρου, τι είναι αλήθεια; Και να σκεφτεί κάποιος πως το 1985 παρακαλούσε για μια μικρή επιχορήγηση την καναδική κυβέρνηση και έπεφτε στα πόδια 20 τραπεζιτών στη σειρά για να του χορηγήσουν δάνειο. Αυτό το α λα Cirque Du Soleil όνειρο κρύβεται πίσω από την αστραφερή επιφάνεια των παραστάσεων (πρωτοπαλιμένες όλες, μήνες πριν, σε όλο τον κόσμο), στο πολύβουο παρασκήνιο, εκεί που χτυπάει η καρδιά των ανθρώπων αυτού του τόσο διαφορετικού Τσίρκου του Ηλίου που έχει χαρακτηριστεί ως «το μεγαλύτερο θέαμα στον κόσμο». Εκεί όπου η συνεχής άσκηση

Μαζί με τα όνειρα 55 καλλιτεχνών - αθλητών, οι 22 νταλίκες της Alegria! Θα φέρουν 400 χειροποίητα κοστούμια (κάποια βάρους έως και 30 κιλών!)

Από την ημέρα που ιδρύθηκε στο Κεμπέκ το Cirque Du Soleil ποντάρει στο αδύνατο, στο υπεράνθρωπο. Εξού και οι πρώην ολυμπιονίκες στις τάξεις του. Στο Δουβλίνο, στα παρασκήνια της παράστασης Alegria!, που θα δούμε και στην Αθήνα, αποδείχθηκε πως η σκληρή δουλειά και το όνειρο κάνουν αυτούς τους πρωταθλητές του υπεράνθρωπου

Alegria!
από το
Cirque du soleil

και ο μόχθος υλοποιούν στόχους ζωής και γίνονται – παράδοξο; – απαγκιστρωμένοι από τα ανθρώπινα όρια σε κάποιους αθλητικούς αγώνες, και δεν έχουν μάθει να σταματάνε να το κάνουν. Δεν είναι τυχαίο ότι ανήκουν πολλοί ολυμπιονίκες και πρωταθλητές στην ομάδα της Alegria! (κάπου 100 άτομα συνολικά, από τα οποία τα 55 καλλιτέχνες) που ο γράφων είχε την τύχη να συναντήσει μακριά από τα φώτα, στο παρασκήνιο της O2 Arena του Δουβλίνου. Να, σαν την Αυστραλέζα Τρούντι Μάκεντας που τη συναντήσαμε στην προθέρμανσή της στο τραμπολίνο για το εντυπωσιακό ομαδικό νούμερο Το Μονοπάτι της Δύναμης. Η Τρούντι άρχισε με ενόργανη γυμναστική, διακρίθηκε με την ομάδα της στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϊ το 2000 και επιχειρήσε, ως μετρ και στο ακροβατικό σκι, να κάνει ένα ρεκόρ: να κατακτήσει μια ολυμπιακή διάκριση όχι μόνο στους θερινούς αγώνες, αλλά και στους χειμερινούς.

Ενα κατάγμα στο γόνατο όμως ανέκοψε την πορεία προς αυτόν τον στόχο. Όμως 11 χρόνια γυμναστικής και σκληρής δουλειάς βοήθησαν την Τρούντι ώστε να μην ανακοπεί και η πορεία προς το όνειρό της.

«Η συμμετοχή μου έκτοτε στο Cirque Du Soleil είναι σαν βραβείο ύστερα από όλα αυτά τα χρόνια του πρωταθλητισμού» είπε στα «NEA» η μικρόσωμη νευρώδης αθλήτρια από τη Μελβούρνη με την εντυπωσιακή λάμψη στα μάτια (αγνώριστη και αεικίνητη στη συνέχεια μέσα στο μπαρόκ χειροποίητο κοστούμι της – ένα από τα 400 της Alegria!). «Στην ανάρρωση από το ατύχημα έκανα αίτηση στο CDS και με κάλεσαν στο Μόντρεαλ. Τρεις μήνες μάθαινα χορό, υποκριτική, τραγούδι». Γελάει. «Οχι, τραγουδίστρια δεν θα γίνω ποτέ καλή». Δέκα εβδομάδες, συνεχώς, δίνουν παραστάσεις της Alegria! σε όλη την Ευρώπη. Και δύο κάθονται (ένας ακροβάτης, πρωταθλητής στο μπάντζι - τζάμπινγκ ζει αυτή τη ζωή 13 χρόνια τώρα – είναι ο παλιότερος της ομάδας). Τι κάνουν καλλιτέχνες, τεχνικοί και

Θέαμα πέρα από τα ανθρώπινα όρια

στελέχη του CDS σ' αυτά τα «διαλείμματα»; «Κυρίως κοιμάμαι. Ξεκουράζομαι» όπως λέει η χαμογελαστή υπεύθυνη επικοινωνίας Ζενεβιέβ Λουαντρό. «Βέβαια το Cirque Du Soleil μάς πληρώνει για να βλέπουμε άλλα θεάματα, σε κάθε τόπο όπου βρισκόμαστε. Και αυτό είναι δύσκολο να το αφήσεις ανεκμετάλλευτο». Η Μελβούρνη και το σπίτι της Τρούντι είναι, συνήθως, μακριά. Της λείπει η οικογένειά της αλλά δεν είναι πάντα εύκολο να τη βλέπει. «Αλλωστε, η παράσταση για όλους μας δεν είναι δουλειά. Είναι η οικογένειά μας. Οι φίλοι μας». Την ώρα που κλείνουμε την κουβέντα μας στην ημιφωτισμένη σκηνή της O2 Arena έχουν ανεβεί για πρόβα δύο παράξενα πλάσματα. Αντίθετα με τους άλλους αθλητές - καλλιτέχνες που φοράνε αθλητικές φόρμες, σορτς, τι-σερτ ή κυκλοφορούν ημίγυμνοι, οι δύο τύποι κοντά στα είκοσι, που θα αποδειχθούν ιδιαίτερα... φλογεροί, έχουν βαμμένα τα πρόσωπά τους. Παράξενα. Ο Ζοζέφ Καντούστρο είναι Ταϊνός. Ο λίγο πιο μικρόσωμος Μάιτσα Ναρούο είναι Χαβανέζος. Στη Χαβάη θα βρίσκονταν λίγες ημέρες μετά, στο «διάλειμμα» τους από την Alegria!. Για το μεγάλο φεστιβάλ - διαγωνισμό της φωτιάς. Είναι γι' αυτούς ζήτημα τιμής και παράδοσης, που την τηρούν απαράβατα. Αυτός ακριβώς είναι ο τομέας τους. Η φωτιά. Ή μάλλον

οι φωτιές. Που τις παίζουν όχι στα δάχτυλα αλλά στα χέρια, ενίοτε και στα πόδια - στις πατούσες. Στο νούμερο με τον τίτλο Ο Χορός των Μαχαιριών της Φωτιάς, από τα πιο εντυπωσιακά της παράστασης. Σε ένα από τα φεστιβάλ, στα 16 τους, τους εντόπισαν οι «αετομάτηδες» του Cirque Du Soleil. Οι κυνηγοί ταλέντων που γυρίζουν όλο τον κόσμο (και στην Ελλάδα είχαν εντοπίσει ταλέντα - ένα, δύο μετέχουν σε άλλες παραστάσεις αλλά όχι στην Alegria!). «Με πλησίασαν από το CDS αλλά τελικά πέντε χρόνια αργότερα έκανα αίτηση» λέει ο Ζοζέφ, ο πιο ντροπαλός. «Η φωτιά έχει για μας σημαντικό συμβολισμό. Καίμε κάθε τι αρνητικό και ανοίγουμε τον δρόμο για το θετικό» συμπληρώνει ο λαλίστατος Μάιτσα. Ο οποίος αρχίζει να μου εξηγεί πως το μακιγιάζ του είναι κάτι «απλό και σύντομο». Το κανονικό παίρνει κάπου σαράντα λεπτά. Και όλα τα μέλη της Alegria! αλλά και των άλλων 20 σόου του CDS μαθαίνουν - σε ειδικά μαθήματα - να το

κάνουν μόνοι τους. «Είναι ολόκληρη λειτουργία» λέει. Σε λίγες ώρες θα αρχίσει η 500ή (και κάτι) παράσταση της Alegria! στο Δουβλίνο. Και ο Λαρς Κρίστενσεν, ο δανός πρωταθλητής στο τραμπολίνο που κάνει μπροστά μας μια τριπλή περιστροφή ψηλά πάνω από το έδαφος, θα βρίσκεται στον αέρα, αιωρούμενος με χάρη, τη μισή ώρα από όση ώρα θα βρίσκεται στη σκηνή (τα ακροβατικά νούμερα βέβαια στην Alegria! έχουν το μεγάλο ατού ότι δεν κουράζουν. Μόλις πας να κουραστείς αλλάζει το «σκηνικό» και η ιστορία των νέων πλασμάτων που νικούν τα συντηρητικά, γερασμένα και παρηκμασμένα «Πουλιά» του κατεστημένου, συνεχίζεται). Στα 16 του τον βρήκαν οι κυνηγοί του CDS λέει ο Λαρς. Όταν είχε αναδειχθεί στον νεότερο πρωταθλητή του τραμπολίνο. «Μου είπαν στείλε μια αίτηση αλλά εγώ τότε είχα στον νου μου, ξέροντας πως ο πρωταθλητισμός και οι δόξες δεν θα διαρκέσουν πολύ, να πάω στην Αυστραλία για να φοιτήσω σε μια σχολή για κασκαντέρ. Το έκανα κι αυτό και αφού έκλεισα τα δεκαοκτώ μου ξαναείπαν: στείλε αίτηση». Αυτό ήταν. Οχι απλώς προσελήφθη στο

1. Οι μουσικοί της Alegria! με τον αλλόκοτο κομπέρ - ξεναγό με το κωδικό όνομα Λουλούδι
2. Ο αεικίνητος Δανός Λαρς Κρίστενσεν σε πρόβα, ψηλά πάνω από τον έναν διάδρομο-τραμπολίνο στη σκηνή, ακολουθεί το Μονοπάτι της Δύναμης
3. Παιχνίδι - πρόβα με τη φωτιά. Ο ταϊνός ζογκλέρ Ζοζέφ Καντούστρο και ο Χαβανέζος Μάιτσα Ναρούο επί το έργον, στον Χορό των Μαχαιριών της Φωτιάς

info

Alegria! από το Cirque du Soleil, από 3 έως 9 Σεπτεμβρίου, στο κλειστό γήπεδο του ΟΑΚΑ, Μαρούσι. Πληροφορίες: 210-9888.888, 210-7258.510, <http://www.facebook.com/lavris.gr>. Εισιτήρια: 28 έως 75 ευρώ - τα VIP. Φοιτητικά για όλες τις ζώνες. Μεγάπος χορηγός επικοινωνίας: «TA NEA»

Cirque Du Soleil των 5.000 εργαζομένων αλλά έγινε και αρχηγός της ομάδας στο Μονοπάτι της Δύναμης. Που είναι και κάτι σαν προπονητής στις πρόβες. Ποιο είναι το μεγάλο άγχος σας, ρωτάω τη διευθύντρια μάρκετινγκ του CDS Κλερ Ο' Κόννορ. «Να έχουν σπηθεί όλα στην εντέλεια. Και κυρίως: δεν τους το λέμε αυτό. Είναι κακή τύχη να τους το λέμε» αποκρίνεται γελώντας. Η μέση ηλικία των καλλιτεχνών, μου εξηγεί, είναι κοντά στα είκοσι - η μικρότερη είναι μία από τις δύο εντυπωσιακά εύκαμπτες - σε σημείο... υπεράνθρωπο - κορεάτισσες αθλήτριες στο προτελευταίο νούμερο της παράστασης Συστροφή (Contortion). Είναι κυρίως Ρώσοι, Κινέζοι, Αμερικανοί, Βρετανοί, Λευκώσοι. Και το κοινό; Πόσο διαφορετικό είναι το κοινό στον ευρωπαϊκό Νότο - σαν το ελληνικό; «Α, οι μεσογειακοί! Είναι το πιο θορυβώδες κοινό. Και πάντα αργεί να μπει στην αίθουσα». Και κάτι τελευταίο, της λέω. Τι είναι αυτό που δεν έχει κάνει ακόμη το Cirque Du Soleil; Γελάει: «Δεν έπαιξε στο φεγγάρι!». Ίσως το διαστημικό ταξίδι του ιδρυτή του ήταν για να ανοίξει τον δρόμο και σ' αυτό...